

Barcelona, 19 de desembre de 2019

ANY XII núm. **513**

Bon Nadal 2019

Felicitació nadalenca del president de l'URC

Quan arriben aquests dies m'agrada cada any repassar el *Poema de Nadal* de Josep Maria de Segarra. Recorre les seves pàgines una mena de tensió entre el viure de cada dia, marcat per *l'orgull de la nostra soledat, el despit que se't menja o el mandrejar encomanadís*, i el Nadal que *ens dóna un punt d'humilitat de cendra* i ens interpel·la dient *Ajup-te fins al temps que eres infant*, en un ressò ben evangèlic d'aquell *Si no us feu com els infants...*

Fa un parell de mesos em va cridar l'atenció una de les pancartes que es van veure per Barcelona. La portava un adolescent, i deia: *Mama, no estic a classe, però estic fent història*. Em sembla que ja hem perdut el compte de les jornades històriques últimament... Potser ara, més que altres vegades, a nosaltres, els religiosos, se'ns demana de no perdre la consciència que la història de debò només la podrà explicar Déu el darrer dia, i que la clau per entendre-la estarà en el pessebre, les benaurances, el calvari i el sepulcre buit. Serà la història dels humils, la dels qui no pretenien *fer història*, la dels qui es preguntaran amb sorpresa: *Senyor, quan us vam veure amb fam o amb set, despullat o foraster, malalt o a la presó?*

Tornant a les expressions del *Poema de Nadal*, potser Déu el que espera de nosaltres és que siguem com els pastors del pessebre que coneixien *el nom dels vents i el nom dels torrents i el nom de les herbes menudes i el nom de l'ocell estantís i el nom de les muntanyes del país tan conegudes!* Però ells, lluny de tothom, ells, no tenien nom! Aquests pastors del pessebre coneixen el territori i l'estimen, hi estan plenament encarnats, *no duen greix al pensament* i per això tenen uns ulls que es poden obrir a *l'esclatxa que el cor veu i l'absoluta meravella de la bellesa de la creu*. On el poeta posa torrents i muntanyes, poseu-hi carrers i places, o el que sigui que envolta les vostres comunitats, poseu-hi convents, escoles, hospitals o el lloc on mireu de gastar cada dia amb amor les vostres energies. Aquí és on som cridats no a ser protagonistes, sinó a detectar en el proïsme la presència amagada i anhelada del Crist.

Des de la URC us desitgem unes santes festes de Nadal. Si Déu vol, en començar l'any us podrem informar ja de la dinàmica del Fòrum de la Vida Religiosa que ens servirà per commemorar el quarantè aniversari de la URC. Que sigui també una ocasió de retrobar aquesta mirada neta, aclarida, dels pastors del pessebre i de fixar la mirada en aquella estrella *tremoladissa i impalpable* que pot anunciar el neguit d'un naixement, entre el bou i la mula d'un estable.

Bon Nadal!

Fra **Eduard Rey**, caputxí, president de l'URC

Foto de la Junta directiva de l'URC en acabar la reunió del dia 11 de desembre de 2019. D'esquerra a dreta: Mª Rosa Masramon, Mercè Arimany, Eduard Rey, Rosa Masferrer, Eduard Pini, Llorenç Puig i Lluís Serra.

BON nADAL

2019!

L'alegria del poble

Maria està a les portes de tenir un fill. Un edicte de l'emperador Cèsar August l'obliga a viatjar en condicions inadequades fins a Betlem, on s'ha de censar. El cens és un instrument al servei del poder: mesura l'abast de l'imperi, permet controlar els fluxos de població i assegura omplir les arques amb els impostos. Un sistema de control. Avui en

diríem, a més, estadística. Josep l'acompanya. No tenen lloc a l'hostal. Si n'hi hagués, l'allotjament té un preu i ningú no assegura un mínim d'intimitat. A l'aire lliure, a la nit, parcialment arrecerats, naixerà la criatura. Més tard, altres poders públics perseguiran a mort el nadó. La seva família s'haurà d'exiliar a Egipte, fins que l'amenaça hagi desaparegut. El primer Nadal no

va ser gens edulcorat. No obstant això, l'àngel s'apareix als pastors, que de nit vigilen el ramat i els dona diferents missatges. Primer, no tenir por. On hi ha por, no hi ha llibertat ni amor, requisits bàsics per viure una relació evangèlica amb Déu i amb els altres. Segon: l'anunci d'una bona notícia que portarà al poble una gran alegria. S'exclou els poders mundans que, com Herodes, volen segrestar la notícia perquè se senten amenaçats. La gent, tot el poble, té un gran motiu d'alegria, d'una gran alegria. Tercer: el naixement del Messies, el senyal del qual es pot veure en un infant en bolquers, en un pessebre. Ni rètols lluminosos, ni objectes de consum. Jesús, una persona, que porta la salvació, és a dir, que representa el sentit més profund de la vida humana.

Viure avui el Nadal, quines implicacions té? Si em deixo endur per la por, per la tristesa, per la desesperança, per la manca de pau..., encara que en tingui raons, significa que no entenc el missatge del Nadal. L'alegria no me la proporcionaran els poders polítics o econòmics, entestats a reduir-nos a votants o clients. L'alegria prové de ser i sentir-se fills i filles de Déu i viure la fraternitat entre tots.

Afegitons

- **Carta apostòlica ADMIRABILE SIGNUM del papa Francesc sobre el significat i el valor del Pessebre.**
Al voltant de Nadal, aquesta Carta Apostòlica és un document molt propi per una lectura i meditació d'aquests propers dies.
- **Canvis en les normes i en el secret pontifici**
El Papa ha introduït modificacions importants en les "Normae de gravioribus delictis" així com també ha fet una Instrucció en la confidencialitat de les causes, que redueix el secret pontifici en determinats punts. Cal observar que el secret pontifici és totalment diferent del secret de confessió, que és manté lògicament sense cap modificació.

Lluís Serra Llansana

Servei de Documentació:
« De la banca armada a la banca ètica »

Servei de Documentació

Unió de Religiosos de Catalunya • Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 sec.general@urc.cat - urc.info@gmail.com

Autor	Jordi Calvo Rufanges i Eduardo Aragón Ruiz	246
Títol	De la banca armada a la banca ètica. <i>Deu claus per a passar-se a les finances ètiques</i>	
Font	Bancaarmada.org	
Publicat	19 de desembre de 2019	

PAPA FRANCESC

Carta apostòlica ADMIRABILE SIGNUM del papa Francesc sobre el significat i el valor del Pessebre

01.12.2019

1. El bell signe del pessebre, tan estimat pel poble cristià, suscita sempre sorpresa i admiració. La representació de l'esdeveniment del naixement de Jesús equival a anunciar el misteri de l'encarnació del Fill de Déu amb senzillesa i alegria. El pessebre, en efecte, és com un Evangeli viu, que sorgeix de les pàgines de la Sagrada Escripura. La contemplació de l'escena del Nadal ens convida a posar-nos espiritualment en camí, atrets per la humilitat d'Aquell que s'ha fet home per trobar a cada home. I descobrim que Ell ens estima fins al punt d'unir-se a nosaltres, perquè també nosaltres puguem unir-nos a Ell.

Amb aquesta Carta voldria encoratjar la bella tradició de les nostres famílies que en els dies previs al Nadal preparen el pessebre, com també el costum de posar-lo en els llocs de treball, a les escoles, als hospitals, a les presons, a les places... És realment un exercici de fantasia creativa, que utilitza els materials més dispars per crear petites obres mestres plenes de bellesa. S'aprèn des de nens: quan el pare i la mare, al costat dels avis, transmeten aquesta alegre tradició, que conté en si una rica espiritualitat popular. Espero que aquesta pràctica mai no s'afebleixi; és més, confio que, allà on hi hagi caigut en desús, sigui redescoberta i revitalitzada.

2. L'origen del pessebre troba confirmació abans de res en alguns detalls evangèlics del naixement de Jesús a Betlem. L'evangelista Lluc diu senzillament que Maria «va donar a llum al seu fill primogènit, l'embolcallà i el posà en una menjadora, perquè no hi havia lloc per a ells a l'hostal» (2,7). Jesús va ser col·locat en una menjadora, que en llatí es diu *praeseptum*; d'aquí *pessebre*.

El Fill de Déu, en entrar en aquest món, troba lloc on els animals van a menjar. El fenc esdevé el primer llit per a Aquell que es revelarà com «el pa baixat del cel» (*Jn* 6,41). Un simbolisme que ja sant Agustí, juntament amb altres Pares, havia captat quan escrivia: «Ajagut en una menjadora, esdevé el nostre aliment» (*Serm.* 189,4). En realitat, el pessebre conté diversos misteris de la vida de Jesús i ens els fa sentir propers a la nostra vida quotidiana.

Però tornem de nou a l'origen del pessebre tal com nosaltres l'entenem. Ens traslladem amb la ment a Greccio, a la vall de Rieti; allà sant Francesc es va aturar venint probablement de Roma, on el 29 de novembre de 1223 havia rebut del papa Honori III la confirmació de la seva Regla. Després del seu viatge a Terra Santa, aquelles grutes li recordaven d'una manera especial el paisatge de Betlem. I és possible que el Pobriessó quedés impressionat a Roma, pels mosaics de la Basílica de Santa Maria la Major que representen el naixement de Jesús, just a la banda del lloc on es conservaven, segons una antiga tradició, les taules de la menjadora.

Les Fonts Franciscanes narren en detall el que va succeir a Greccio. Quinze dies abans del Nadal, Francesc va cridar un home del lloc, de nom Joan, i li va demanar que l'ajudés

Greccio: Gruta del Nacimiento

a complir un desig: «Desitjo celebrar la memòria de l'Infant que va néixer a Betlem i vull contemplar d'alguna manera amb els meus ulls el que va patir en el malestar de nen, com va ser reclinat a el pessebre i com va ser col·locat sobre fenc entre el bou i l'ase».1 Tan aviat com ho va escoltar, aquest home bo i fidel va anar ràpidament a preparar tot el que calia en el lloc assenyalat que el sant li havia indicat. El 25 de desembre, van arribar a Greccio molts frares de diferents llocs, com també homes i dones de les granges de la comarca, portant flors i torxes per il·luminar aquella nit santa. Quan va arribar Francesc, va trobar el pessebre amb el fenc, el bou i l'ase. Les persones que van arribar van mostrar davant de l'escena del Nadal una alegria indescriptible, com mai abans no havien experimentat. Després el sacerdot, davant del Naixement, va celebrar solemnement l'Eucaristia, mostrant el vincle entre l'encarnació del Fill de Déu i l'Eucaristia. En aquella ocasió, a Greccio, no hi havia figures: el pessebre va ser fet i viscut per tots els presents.2

Així neix la nostra tradició: tots al voltant de la gruta i plens d'alegria, sense cap distància entre l'esdeveniment que es compleix i tots els qui participen en el misteri.

El primer biògraf de sant Francesc, Tomàs de Celano, recorda que aquella nit, es va afegir a l'escena simple i commovedora el do d'una visió meravellosa: un dels presents va veure posat en el pessebre el mateix Nen Jesús. D'aquell pessebre del Nadal de 1223, «tots van tornar a les seves cases plens de alegria».3

3. Sant Francesc va fer una gran obra d'evangelització amb la simplicitat d'aquell signe. El seu ensenyament ha penetrat en els cors dels cristians i roman fins als nostres dies com una manera genuïna de representar amb senzillesa la bellesa de la nostra fe. D'altra banda, el mateix lloc on es va fer el primer pessebre expressa i evoca aquests sentiments.

Greccio esdevé un refugi per a l'ànima que s'amaga a la roca per deixar-se embolcallar en el silenci.

Per què el pessebre suscita tanta sorpresa i ens commou? En primer lloc, perquè manifesta la tendresa de Déu. Ell, el Creador de l'univers, s'abaixa a la nostra petitesa. El do de la vida, sempre misteriós per a nosaltres, ens captiva encara més veient que Aquell que va néixer de Maria és la font i la protecció de cada vida. En Jesús, el Pare ens ha donat un germà que ve a buscar-nos quan estem desorientats i perdem el rumb; un amic fidel que sempre està prop nostre; ens ha donat el seu Fill que ens perdona i ens aixeca del pecat.

La preparació del pessebre a casa nostra ens ajuda a reviure la història que va passar a Betlem. Naturalment, els evangelis són sempre la font que permet conèixer i meditar aquell esdeveniment; però la seva representació en el pessebre ens ajuda a imaginar les escenes, estimula els afectes, convida a sentir-nos implicats en la història de la salvació, contemporanis de l'esdeveniment que es fa viu i actual en els més diversos contextos històrics i culturals.

D'una manera particular, el pessebre és des del seu origen franciscà una invitació a "sentir", a "tocar" la pobresa que el Fill de Déu va escollir per a si mateix en la seva encarnació. I així, és implícitament una crida a seguir-lo en el camí de la humilitat, de la pobresa, del despulament, que des de la cova de Betlem condueix fins a la Creu. És una crida a trobar-lo i servir-lo amb misericòrdia en els germans i germanes més necessitats (cf. Mt 25,31-46).

4. M'agradaria ara repassar els diversos signes del pessebre per comprendre el significat que comporten. En primer lloc, representem el context del cel estrellat en la foscor i el silenci de la nit. Ho fem així, no sols per fidelitat als relats evangèlics, sinó també pel significat que té. Pensem en quantes vegades la nit envolta les nostres vides. Doncs bé, fins i

tot en aquells instants, Déu no ens deixa sols, sinó que es fa present per respondre a les preguntes decisives sobre el sentit de la nostra existència: Qui sóc jo? D'on vinc? Per què vaig néixer en aquest moment? Per què estimo? Per què pateixo? Per què moriré? Per respondre aquestes preguntes, Déu es va fer home. La seva proximitat porta llum on hi ha foscor i il·lumina tots els qui travessen les tenebres del sofriment (cf. Lc 1,79).

Una paraula mereixen també els paisatges que formen part del pessebre i que sovint representen les ruïnes de cases i palaus antics, que en alguns casos substitueixen la cova de Betlem i es converteixen en l'estada de la Sagrada Família. Aquestes ruïnes semblen estar inspirades en la *Llegenda Àuria* del dominic Jacopo da Varazze (segle XIII), on es narra una creença pagana segons la qual el temple de la Pau a Roma s'esfondraria quan una Verge donés a llum. Aquestes ruïnes són sobretot el signe visible de la humanitat caiguda, de tot el que està en ruïnes, que està corromput i deprimat. Aquest escenari diu que Jesús és la novetat enmig d'un món vell, i que ha vingut a curar i a reconstruir, a retornar la vida i el món a la seva esplendor original.

5. Quanta emoció hauria acompanyar-nos mentre col·loquem en el pessebre les muntanyes, els rierols, les ovelles i els pastors! D'aquesta manera recordem, com ho havien anunciat els profetes, que tota la creació participa a la festa de la vinguda del Messies. Els àngels i l'estrella són el senyal que també nosaltres som cridats a posar-nos en camí per arribar a la cova i adorar el Senyor.

«Anem, doncs, a Betlem, a veure això que ha passat i que el Senyor ens ha fet saber» (Lc 2,15): això diuen els pastors després de l'anunci fet pels àngels. És un ensenyament molt bonic que es mostra en la senzillesa de la descripció. A diferència de molta gent que pretén fer altres mil coses, els pastors esdevenen els primers testimonis de l'essencial, és a dir, de la salvació que se'ls ofereix. Són els més humils i els més pobres que saben acollir l'esdeveniment de l'encarnació. A Déu que ve a trobar-nos en el Nen Jesús, els pastors responen posant-se en camí cap a Ell, per a un trobament d'amor i d'agradable sorpresa. Aquest trobament entre Déu i els seus fills, gràcies a Jesús, és el que dóna vida precisament a la nostra religió i constitueix la seva singular bellesa, i resplendeix d'una manera particular en el pessebre.

6. Tenim el costum de posar en els nostres pessebres moltes figures simbòliques, sobretot, les de captaires i de gent que no coneixen altra abundància que la del cor. Ells també són a prop del Nen Jesús per dret propi, sense que ningú pugui fer-los fora o

allunyar-los d'un bressol tan improvisat que els pobres al seu voltant no desentonen en absolut. De fet, els pobres són els privilegiats d'aquest misteri i, sovint, aquells que són més capaços de reconèixer la presència de Déu enmig nostre.

Els pobres i els senzills en el pessebre recorden que Déu es fa home per a aquells que més senten la necessitat del seu amor i demanen la seva proximitat. Jesús, «benèvol i humil de cor» (Mt 11,29), va néixer pobre, va portar una vida senzilla per

ensenyar-nos a comprendre l'essencial i a viure d'això. Des del pessebre emergeix clarament el missatge que no podem deixar-nos enganyar per la riquesa i per tantes propostes efímeres de felicitat. El palau d'Herodes està al fons, tancat, sord a l'anunci d'alegria. Naixent en el pessebre, Déu mateix inicia l'única revolució veritable que dóna esperança i dignitat als desheretats, als marginats: la revolució de l'amor, la revolució de la tendresa. Des del pessebre, Jesús proclama, amb benèvol poder, la crida a compartir amb els últims el camí cap a un món més humà i frater, on ningú no sigui exclòs ni marginat.

Sovint als infants –però també als adults!– els encanta afegir altres figures al pessebre que semblen no tenir cap relació amb els relats evangèlics. I, tanmateix, aquesta imaginació pretén expressar que en aquest nou món inaugurat per Jesús hi ha espai per a tot el que és humà i per a tota criatura. Del pastor al ferrer, del forner als músics, de les dones que porten gerres d'aigua als nens que juguen..., tot això representa la santedat quotidiana, l'alegria de fer de manera extraordinària les coses de cada dia, quan Jesús comparteix amb nosaltres la seva vida divina.

7. A poc a poc, el pessebre ens porta a la gruta, on trobem les figures de Maria i de Josep. Maria és una mare que contempla el seu fill i el mostra als qui vénen a visitar-lo. La seva imatge fa pensar en el gran misteri que ha envoltat aquesta jove quan Déu ha trucat a la porta del seu cor immaculat. Davant l'anunci de l'àngel, que li demanava que fos la mare de Déu, Maria va respondre amb obediència plena i total. Les seves paraules: «Sóc l'esclava del Senyor; es compleixin en mi les teves paraules» (Lc 1,38), són per a tots nosaltres el testimoni de l'abandonament en la fe a la voluntat de Déu. Amb aquell "sí", Maria es convertia en la mare del Fill de Déu sense perdre la seva virginitat, sinó que consagrant-la gràcies a Ell. Veiem en la Mare de Déu que no té el seu Fill només per a si mateixa, sinó que demana a tots que obeeixin la seva paraula i la posin en pràctica (cf. Jn 2,5).

Al costat de Maria, en una actitud de protecció de l'Infant i de la seva mare, hi ha sant Josep. En general, es representa amb el bastó a la mà i, de vegades, també sostenint un llum. Sant Josep juga un paper molt important en la vida de Jesús i de Maria. Ell és el custodi que mai no es cansa de protegir la seva família. Quan Déu el va advertir de

l'amenaça d'Herodes, no va dubtar a posar-se en camí i a emigrar a Egipte (cf. Mt 2,13-15). I un cop passat el perill, retornarà la família a Natzaret, on va ser el primer educador de Jesús infant i adolescent. Josep portava en el seu cor el gran misteri que envoltava Jesús i Maria la seva esposa, i com a home just va confiar sempre en la voluntat de Déu i la va posar en pràctica.

8. El cor del pessebre comença a bategar quan, per Nadal, col·loquem la imatge del Nen Jesús. Déu es presenta així, en un nen, per ser rebut en els nostres braços. En la debilitat i en la fragilitat amaga el seu poder que tot ho crea i transforma. Sembla impossible, però és així: en Jesús, Déu ha

estat un nen i en aquesta condició ha volgut revelar la grandesa del seu amor, que es manifesta en el somriure i en allargar les seves mans cap a tots.

El naixement d'un nen suscita alegria i sorpresa, perquè ens posa davant el gran misteri de la vida. Veient brillar els ulls dels joves esposos davant el seu fill acabat de néixer, entenem els sentiments de Maria i Josep que, mirant l'infant Jesús, percebien la presència de Déu en les seves vides.

«La Vida es va fer visible» (1Jn 1,2); així l'apòstol Joan resumeix el misteri de l'encarnació. El pessebre ens fa veure, ens fa tocar aquest esdeveniment únic i extraordinari que ha canviat el curs de la història, i a partir del qual també s'ordena la numeració dels anys, abans i després del naixement de Crist.

La manera d'actuar de Déu gairebé atordeix, perquè sembla impossible que Ell renunciï a la seva glòria per fer-se home com nosaltres. Quina sorpresa veure Déu que assumeix els nostres propis comportaments: dorm, pren la llet de la seva mare, plora i juga com tots els nens. Com sempre, Déu desconcerta, és imprevisible, contínuament va més enllà dels nostres esquemes. Així, doncs, el pessebre, mentre ens mostra Déu tal com ha vingut al món, ens convida a pensar en la nostra vida empeltada a la de Déu; ens convida a ser deixebles seus si volem assolir el sentit últim de la vida.

9. Quan s'acosta la festa de l'Epifania, es col·loquen en el pessebre les tres figures dels Reis Mags. Observant l'estrella, aquells savis i rics senyors d'Orient s'havien posat en

camí cap a Betlem per conèixer Jesús i oferir-li dons: or, encens i mirra. També aquests regals tenen un significat al·legòric: l'or honora la reialesa de Jesús; l'encens, la seva divinitat; la mirra, la seva santa humanitat que coneixerà la mort i la sepultura.

Contemplant aquesta escena en el pessebre, som cridats a reflexionar sobre la responsabilitat que cada cristià ha de ser evangelitzador. Cada un de nosaltres es fa portador de la Bona Notícia amb els que troba, testimoniant amb accions concretes de misericòrdia l'alegria d'haver trobat Jesús i el seu amor.

Els Mags ensenyen que es pot començar des de molt lluny per arribar a Crist. Són homes rics, savis estrangers, assedegats de l'infinit, que parteixen per a un llarg i perillós viatge que els porta fins a Betlem (cf. Mt 2,1-12). Una gran alegria els envaeix davant el Nen Rei. No es deixen escandalitzar per la pobresa de l'ambient; no dubten a posar-se de genolls i adorar-lo. Davant Ell comprenen que Déu, així com regula amb sobirana saviesa el curs de les estrelles, guia el curs de la història, derrocant els poderosos i exalçant els humils. I certament, arribats al seu país, hauran contat aquest trobament sorprenent amb el Messies, inaugurant el viatge de l'Evangeli entre els gentils.

10. Davant el pessebre, la ment va espontàniament a quan érem infants i esperàvem amb impaciència el temps per començar a construir-lo. Aquests records ens porten a prendre novament consciència del gran do que se'ns ha donat en transmetre'ns la fe; i a el mateix temps ens fan sentir el deure i l'alegria de transmetre als fills i als néts la mateixa experiència. No és important com es prepara el pessebre, pot ser sempre igual o modificar-lo cada any; el que compta és que aquest parli a la nostra vida. En qualsevol lloc i de qualsevol manera, el pessebre parla de l'amor de Déu, el Déu que s'ha fet infant per dir-nos com està prop de tot ésser humà, sigui quina sigui la seva condició.

Estimats germans i germanes: El pessebre forma part del dolç i exigent procés de transmissió de la fe. Començant des de la infantesa i després en cada etapa de la vida, ens educa a contemplar Jesús, a sentir l'amor de Déu per nosaltres, a sentir i creure que Déu està amb nosaltres i que nosaltres estem amb Ell, tots fills i germans gràcies a aquell Infant Fill de Déu i de la Verge Maria. I a sentir que en això hi ha la felicitat. Que a l'escola de sant Francesc obrim el cor a aquesta gràcia senzilla, deixem que de la sorpresa neixi una oració humil: el nostre "gràcies" a Déu, que ho ha volgut compartir tot amb nosaltres per no deixar-nos mai sols.

Donat a Greccio, al Santuari del Pessebre, 1 de desembre del 2019, setè del pontificat.

Francesc

1. Tomàs de Celano, *Vida Primera*, 84: *Fonts franciscanes (FF)*, n. 468.

2. Cf. *ibid.*, 85: *FF*, n. 469.

3. *Ibid.*, 86: *FF*, n. 470.

Celebracions litúrgiques del Papa per a aquest Nadal

Vatican News

Ya conocemos las fechas y horarios de las celebraciones que el Santo Padre Francisco presidirá en los próximos días.

La Oficina de Prensa de la Santa Sede ha publicado el calendario de las celebraciones litúrgicas que presidirá el Papa Francisco durante el período navideño 2019-2020.

Misa del Gallo

El martes 24 de Diciembre, en la Capilla Papal de la Basílica Vaticana a las 21:30 hora local de Roma, el Santo Padre celebrará la Misa del Gallo en la Solemnidad de la Navidad del Señor. La celebración eucarística será precedida por el canto de la Kalenda.

Mensaje de Navidad y bendición Urbi et Orbi

El miércoles 25 de diciembre, Solemnidad de la Navidad del Señor en la *Logia Central de la Basílica Vaticana*, a las 12 del mediodía, el Pontífice dirigirá su mensaje de Navidad al mundo e impartirá la bendición "Urbi et Orbi".

Misa de Fin de año

Asimismo, el martes 31 de diciembre de 2019, en la Basílica Vaticana a las 17.00 horas, Francisco celebrará las Primeras Vísperas de la Solemnidad de María Santísima Madre de Dios, seguidas de la exposición del Santísimo Sacramento, el canto tradicional del himno "Te Deum", al final del año natural, y la bendición eucarística.

Solemnidad María Santísima Madre de Dios

Ya iniciando el nuevo año, el Miércoles 1 de enero de 2020, el Santo Padre celebrará la santa misa de la Solemnidad de María Santísima Madre de Dios en la Octava de Navidad, recordando la LIII Jornada Mundial de la Paz, en la capilla Papal de la Basílica Vaticana a las 10 de la mañana.

Misa de la Epifanía del Señor

Por su parte, el lunes 6 de enero de 2020, en la Capilla Papal de la Basílica Vaticana a las 10 de la mañana, el Pontífice celebrará la santa misa en la Solemnidad de la Epifanía del Señor.

RESCRIPTUM EX AUDIENTIA SS.MI: Rescripto del Santo Padre Francisco con el que se aportan algunas modificaciones a las “Normae de gravioribus delictis” 17.12.2019

El Santo Padre Francisco, en la Audiencia concedida al infrascrito Cardenal Secretario de Estado y al infrascrito Cardenal Prefecto de la Congregación para la Doctrina de la Fe, el 4 de octubre de 2019, ha decidido introducir los siguientes cambios en las “*Normae de gravioribus delictis*” reservados al juicio de la Congregación para la Doctrina de la Fe, a los que se refiere el *Motu proprio* “*Sacramentorum Sanctitatis Tutela*”, de San Juan Pablo II, del 30 de abril de 2001, tal como fueron enmendadas por el *Rescriptum ex Audientia SS.mi*, del 21 de mayo de 2010, firmado por el entonces Prefecto de la Congregación para la Doctrina de la Fe, el Cardenal William Levada:

Artículo 1

2. El art. 6 § 1, 2º del *Sacramentorum Sanctitatis Tutela* se sustituye en su totalidad por el texto siguiente:

“la adquisición o posesión o divulgación, con un fin libidinoso, de imágenes pornográficas de menores de dieciocho años por parte de un clérigo, de cualquier forma y por cualquier medio”.

Artículo 2

§1 - El art. 13 del *Sacramentorum Sanctitatis Tutela* se sustituye en su totalidad por el texto siguiente:

“Funge de abogado y procurador un fiel, doctorado en derecho canónico, aprobado por el presidente del colegio”.

§ 2º - El art. 14 del *Sacramentorum Sanctitatis Tutela* se sustituye en su totalidad por el texto siguiente:

“En los otros tribunales, sin embargo, para las causas de las que tratan las presentes normas, pueden desempeñar válidamente los oficios de juez, promotor de justicia y notario solamente sacerdotes”.

El Santo Padre ha ordenado que este *Rescriptum* se publique en *L'Osservatore Romano*, así como en el *Acta Apostolicae Sedis*, entrando en vigor el 1 de enero de 2020.

Vaticano, 3 de diciembre de 2019

Pietro Card. Parolin
Secretario de Estado
Luis Francisco Card. Ladaria
Prefecto de la Congregación para la Doctrina de la Fe

RESCRIPTUM EX AUDIENTIA SS.MI: Rescripto del Santo Padre Francisco con el cual se promulga la Instrucción Sobre la confidencialidad de las causas 17.12.2019

El Santo Padre Francisco, en la Audiencia concedida a Su Excelencia Mons. Edgar Peña Parra, Sustituto para los Asuntos Generales de la Secretaría de Estado, el día 4 de diciembre de 2019, ha decidido emanar la Instrucción *Sobre la confidencialidad de las causas*, adjunta al presente *Rescriptum* y que forma parte integrante del mismo.

El Santo Padre ha dispuesto que este tenga vigencia firme y estable, no obstante cualquier disposición contraria, aunque sea digna de particular mención, que sea promulgado mediante la publicación en *L'Osservatore Romano*, entrando en vigor inmediatamente, y posteriormente publicado en el boletín oficial *Acta Apostolicae Sedis*.

Vaticano, 6 de diciembre de 2019

Pietro Card. Parolin
Secretario de Estado

Luis Francisco Card. Ladaria
Prefecto de la Congregación para la Doctrina de la Fe

INSTRUCCIÓN

Sobre la confidencialidad de las causas

1. No están sujetas al secreto pontificio las denuncias, los procesos y las decisiones concernientes a los delitos mencionados:
 - a) en el artículo 1 del *Motu proprio* "*Vos estis lux mundi*", del 7 de mayo de 2019;
 - b) en el artículo 6 de las *Normae de gravioribus delictis* reservados al juicio de la Congregación para la Doctrina de la Fe, mencionados en el *Motu proprio* "*Sacramentorum Sanctitatis Tutela*", de san Juan Pablo II, del 30 de abril de 2001, y sus posteriores modificaciones.
2. La exclusión del secreto pontificio también subsiste cuando tales delitos hayan sido cometidos en concomitancia con otros delitos.
3. En las causas a las que se refiere el punto 1, la información se tratará de manera que se garantice su seguridad, integridad y confidencialidad de acuerdo con los cánones 471, 2º del CIC y 244 § 2, 2º del CCEO, con el fin de proteger la buena reputación, la imagen y la privacidad de todas las personas involucradas.
4. El secreto de oficio no obsta para el cumplimiento de las obligaciones establecidas en cada lugar por la legislación estatal, incluidas las eventuales obligaciones de denuncia, así como dar curso a las resoluciones ejecutivas de las autoridades judiciales civiles.
5. No puede imponerse ningún vínculo de silencio con respecto a los hechos encausados ni al denunciante, ni a la persona que afirma haber sido perjudicada ni a los testigos.

Comentario del Director editorial, Andrea Tornielli, sobre la publicación del Rescripto del Santo Padre acerca de la Instrucción Sobre la confidencialidad de las causas , 17.12.2019

Decisión histórica fruto de la cumbre de febrero

Con la abolición del secreto pontificio para los casos de violencia sexual y abuso de menores, Francisco continúa en la senda de la transparencia.

Andrea Tornielli

La cumbre sobre la protección de los menores convocada en febrero de 2019 por Francisco en el Vaticano sigue dando sus frutos: hoy, martes 17 de diciembre, se anuncia una decisión importante -que no es arriesgado llamar histórica- sobre el secreto pontificio. De hecho, el Papa ha decidido, con un rescripto, abolirlo en casos de abuso de menores, violencia sexual y pornografía infantil.

Esto significa que las denuncias, testimonios y documentos procesales relativos a los casos de abusos conservados en los archivos de los Dicasterios Vaticanos, así como aquellos que se encuentran en los archivos de las diócesis, y que hasta ahora

estaban sujetos al secreto pontificio, podrán ser entregados a los magistrados instructores de los respectivos países que los soliciten. Es un signo de apertura, disponibilidad, transparencia, y colaboración con las autoridades civiles.

En el caso de los Dicasterios Vaticanos, la solicitud debe ser enviada a través de una carta rogatoria internacional, usual en el contexto de las relaciones entre Estados. El procedimiento es diferente en los casos en que los documentos solicitados se guardan en los archivos de las curias diocesanas: de hecho, los magistrados instructores de los respectivos países enviarán la solicitud directamente al obispo. De todos modos, no se verán afectados los regímenes particulares que pueden estar previstos en acuerdos o concordatos entre la Iglesia y el Estado.

Es evidente el alcance de la decisión del Papa Francisco, que se vincula al motu proprio *Vos estis lux mundi* del pasado mes de mayo: el bien de los niños y jóvenes debe estar siempre por encima de cualquier protección del secreto, incluso del “pontificio”. El rescripto, obviamente, no afecta en modo alguno al sigilo sacramental, es decir, el secreto de la confesión, que es algo muy diferente del secreto pontificio sobre los actos y los testimonios. Tampoco significa que los documentos de los juicios deban ser de conocimiento público y, por lo tanto, estén destinados a ser divulgados. La reserva de las víctimas y de los testigos deberá protegerse siempre. Pero ahora la documentación deberá ponerse a disposición de las autoridades civiles para la investigación de los casos ya implicados en los procedimientos canónicos.

(Publicado en Vatican News y L'Osservatore Romano del 17 de diciembre)

Entrevista del Director editorial, Andrea Tornielli a S.E. Mons. Charles Scicluna, Secretario Adjunto de la Congregación para la Doctrina de la fe con motivo de la publicación del Rescripto del Santo Padre Francisco relativo a la Instrucción Sobre la confidencialidad de las causas, 17.12.2019

SCICLUNA: “Una decisión histórica que elimina obstáculos e impedimentos”

Entrevista con el Secretario Adjunto de la Congregación para la Doctrina de la Fe :“En la reunión de febrero sobre la protección de los menores, los obispos habían hablado de ello”.

ANDREA TORNIELLI:

“Una decisión histórica”. Así acogió el Arzobispo de Malta, Charles Scicluna, Secretario Adjunto de la Congregación para la Doctrina de la Fe, el rescripto publicado el martes 17 de diciembre de 2019 en esta entrevista con Radio Vaticano - Vatican News.

¿Qué importancia tiene la decisión del Papa de abolir el secreto pontificio en casos de violencia y abuso de menores?

Recuerdo que en el encuentro de obispos que el Santo Padre Francisco convocó en febrero de 2019 hubo un día entero dedicado a la transparencia. Luego, con la nueva ley *Vos estis lux mundi* de mayo de 2019, el Santo Padre también comenzó a aplicar las decisiones tomadas en febrero. Esta es otra pieza muy importante porque recuerdo que en la discusión, en la conferencia del pasado mes de febrero, se habló repetidamente del secreto pontificio casi como un impedimento a la debida información dada a la víctima y a las comunidades. En mi opinión, esta decisión es histórica en el contexto de la institucionalidad jurídica del secreto pontificio y llega en el momento justo.

En términos concretos, ¿qué cambia después de esta decisión?

Por ejemplo, veamos los impedimentos que existían hasta este momento: la víctima no tenía la oportunidad de conocer la sentencia que siguió a su denuncia, porque existía el secreto pontificio. También otras comunicaciones eran obstaculizadas, porque el secreto pontificio es un secreto del más alto nivel en el sistema de confidencialidad del Derecho Canónico. Ahora también se facilita la posibilidad de salvaguardar a la comunidad y de decir el resultado de una sentencia.

¿La abolición del secreto pontificio significa que los documentos se harán públicos?

No son de dominio público pero, por ejemplo, se facilita la posibilidad de una colaboración más concreta con el Estado, en el sentido de que la diócesis que tenga documentación ya no está atada al secreto pontificio y puede decidir -como debe- colaborar bien, entregando una copia de la documentación también a las autoridades civiles. El mismo rescripto, esta nueva ley, también habla de la necesidad de salvaguardar la vida privada de la persona, la buena reputación de las personas involucradas, así como su dignidad. Siempre se requiere una cierta reserva en el ámbito penal y esta sigue estando garantizada. Esto no significa, por tanto, que la documentación pase a ser de dominio público, sino que se facilita la colaboración con el Estado y con otros organismos que tienen derecho a acceder a dicha documentación.

CALEIDOSCOPI DE LA VIDA RELIGIOSA

Les monges de Sixena deixaran el Monestir el 2020 per la impossibilitat de dur una “vida amagada”

ACN Lleida
El Punt Avui 13 desembre 2019

La vintena de monges de la comunitat de Betlem que viuen al Monestir de Sixena han comunicat a la direcció de Patrimoni Cultural de l'Aragó la voluntat de deixar el Monestir el 2020.

La raó, argumenten, és que no acaben de trobar les condicions favorables per a la seva “vocació de silenci” ni per a “una “vida amagada” des que el Monestir està obert al públic en cap de setmana per visitar les obres traslladades des del Museu de Lleida fins al Monestir de Vilanova de Sixena l'11 de desembre del 2017.

Des del començament, les monges residents van expressar el seu malestar pels dies i els horaris de visites proposats pel govern aragonès i es van oposar a les visites entre setmana.

El Monestir fins i tot va tancar al públic la Setmana Santa del 2018 a petició de les monges.

ALEGREU-VOS... RESUM N^oS 35-46 (Animen OFM)

Cant dels sants:

Tots aquells qui estimen ser pobres entraran al regne del cel.

R./Benaurats seran i hereus d'un cel etern, benaurats seran prop de Déu

Els qui amb cor sincer s'humiliïn fins la terra i tot serà d'ells.

R./Benaurats seran i hereus d'un cel etern, benaurats seran prop de Déu

I

MANIFESTACIONS DE FALSA SANTEDAT

Avui, en els números de l'Exhortació apostòlica "Alegreu-vos-en i celebren-ho", sobre la crida de tots a la santedat, que ens toca meditar (35-46), el Papa ens diu que una de les falsificacions de la santedat és l'anomenat *gnosticisme*. No és només una actitud filosòfica sinó també una actitud de vida.

Quines són les manifestacions d'aquesta falsa santedat? Ho podem descriure de diverses maneres. Cada una d'aquestes manifestacions d'una falsa santedat les desemmascara el P. sant Francesc amb la saviesa que li ve del Senyor, amb paraules senzilles i entenedores.

Tot pregant, ens fixarem en aquestes falses manifestacions de santedat, seguint les orientacions del Papa, i escoltant els ensenyaments de sant Francesc.

1ª MANIFESTACIÓ D'UNA FALSA SANTEDAT

Creure que perquè un ha estudiat, filosofia, teologia, espiritualitat, litúrgia... una carrera, ja tenim el domini sobre aquestes ciències. Com si en fóssim posseïdors i mestres. Pensar que la lletra preval sobre l'esperit. No ser simplement buscadors de la veritat, sinó creure-se'n posseïdor.

El pecat és atribuir-s'ho tot a un mateix com si el que sabem fos propietat nostra, oblidant que ho devem tot a Déu que és l'origen i explicació de tota ciència. La ciència ens pot ensuperbir; cal saber que ve de Déu.

**Sant Francesc surt a l'encontre d'aquest error en
l'Admonició 7^a: Que el ben obrar segueixi a la ciència**

Lector: Diu l'Apòstol: La lletra mata, però l'esperit vivifica (2Co 3,6). Són occits per la lletra els qui únicament desitgen saber les paraules, per ser tinguts com a més savis entre els altres i per poder adquirir grans riqueses, i després donar-les als parents i als amics.

A dos cors:

1.- La lletra mata, però l'esperit vivifica.

2.- Feu, Senyor que no ens basem en paraules buides de significat, sinó que mirem l'esperit que hi és contingut.

1.- Sovint volem ser tinguts com més savis entre els altres, per obtenir-ne beneficis.

2.- Senyor que sapiguem que no sabem res, i que no vulguem saber res més sinó a vós.

Lector: I són occits per la lletra aquells religiosos que no volen seguir l'esperit de l'Escriptura divina, sinó que desitgen saber només les paraules i interpretar-les als altres.

A dos cors:

1.- Sovint volem saber més aviat les paraules i les expliquem i interpretem als altres.

2.- Senyor, feu-nos entendre que la lletra sola mata: mata als qui les volem saber, i a aquells a qui les volem interpretar.

Lector: I són vivificats per l'esperit de l'Escriptura divina els qui, tot el saber que posseeixen i desitgen posseir, no l'atribueixen al cos, ans de paraula i amb l'exemple el retornen al Senyor altíssim, de qui és tot bé.

A dos cors:

1.- Són vivificats per l'Esperit de l'Escriptura els qui ho retornen tot al Senyor altíssim.

2.- Pare, a vós la lloança, amb el vostre Fill Jesucrist per l'Esperit d'ambdós.

2ª MANIFESTACIÓ D'UNA FALSA SANTEDAT

Manca d'humilitat, creient que es pot reduir tot a la raó i a la lògica, sense deixar cap espai per al misteri. Creure que es pot reduir Déu a les categories humanes, no pensant que Déu depassa tot raonament. Pensar que tenim resposta a totes les preguntes, sense tenir en compte la transcendència de Déu. I el pitjor és que aquest error se sol revestir d'una falsa espiritualitat i humilitat.

Sant Francesc desemmascara aquesta falsedat amb l'Admonició 19ª: Sobre l'humil servent de Déu

Lector: Benaurat el servent que, quan és engrandit i encimbellat pels homes, no es té per més gran que quan és considerat per vil, simple i menyspreat, ja que tant com és un home davant Déu, tant és i no pas més. Ai d'aquell religiós que posat en un lloc alt pels altres no vol baixar per pròpia voluntat! I benaurat el servent que contra la seva voluntat és posat en lloc alt i sempre desitja d'estar sota els peus dels altres!

A dos cors:

1.- Com més enaltits estiguem davant dels homes,

2.- Més humils i senzills hem de ser davant Déu.

**També ho assenyala amb l'Admonició 5ª:
Que ningú no s'ensuperbeixi,
sinó que es gloriï en la creu del Senyor**

Lector: ...I si fossis tan subtil i savi que posseïssis tota la ciència i sabessis interpretar tota mena de llengües i escrutar agudament les coses celestes, no pots pas gloriar-te de tot això, perquè un sol dimoni, de les coses celestes, en va saber més i, de les terrenals, ara en sap més que tots els homes, encara que algú hagués rebut del Senyor un coneixement especial de la summa saviesa.

Igualment, encara que fossis més bell i més ric que tothom, i, posem per cas, obressis prodigis com foragitar dimonis, tot això va contra tu, i res et pertany, i no pots gloriar-te'n gens.

A dos cors:

- 1.- L'home no es pot gloriar de la saviesa ni de la ciència humanes,
- 2.- Perquè tota glòria i tot honor pertanyen al Senyor.

3ª MANIFESTACIÓ D'UNA FALSA SANTEDAT

No n'hi ha prou en "saber" i "fer de mestre", cal obrar. No n'hi ha prou en parlar, cal sobretot actuar.

**Sant Francesc ens ho ensenya amb
l'Admonició 6ª: De la imitació del Senyor**

Lector: ...per tant, és una gran vergonya per a nosaltres, servents de Déu, que els sants hagin realitzat les obres i que nosaltres, contant-ho, en vulguem rebre glòria i honor.

A dos cors:

- 1.- No n'hi ha prou en saber molt
- 2.- Cal actuar
- 1.- No n'hi ha prou en parlar molt bé de l'amor
- 2.- Cal estimar

II

UN GRAN PRINCIPI DE SANTEDAT:

“Que res no apagui l'esperit d'oració i devoció al qual totes les altres coses han de servir”.

Sant Francesc ho ha deixar escrit a la Regla i en la CARTA A SANT ANTONI

És la carta més breu d'extensió, però molt coneguda. Si voleu és com una noteta que Francesc va fer arribar a sant Antoni, a qui jocosament anomenava “el meu bisbe”.

Tot i que Francesc tenia una certa prevenció als estudis, els admet sempre que no apaguin l'esperit d'oració i devoció. Sant Antoni, framenor, era professor de teologia a Bolonya i a Montpeller. És significatiu que Francesc saludi fra Antoni jocosament com a bisbe seu. La carta fou escrita a final del 1223 o a principi de 1224.

A fra Antoni, bisbe meu, fra Francesc, salut!

*Em plau que ensenyis la sagrada teologia als frares, sempre que **en el seu estudi no extingeixis l'esperit d'oració i devoció**, tal com es conté en la Regla.*

Cant dels sants:

Els qui aquí gemeguen i ploren, consolats seran certament.

R./Benaurats seran i hereus d'un cel etern, benaurats seran prop de Déu

Tots aquells qui volen justícia saciar podran fam i set.

R./Benaurats seran i hereus d'un cel etern, benaurats seran prop de Déu

III

EXEMPLES DE SANTS DE “LA PORTA DEL COSTAT”

Sants “d'estar per casa”, “de la porta del costat” que no sabien ni tal sols què significa la paraula gnosticisme, i no tenien grans estudis de teologia, però vivien una santedat senzilla i humil, en la seva vida de cada dia. Mirem d'imitar el seu estil. El que han fet, és difícil d'imitar-ho, perquè cada u té el seu camí, únic i personal. Que cada u descobreixi quin és el camí de santedat a què Déu l'ha destinat

Donaré dos exemples entre els molts que personalment he viscut de prop, i que m'han marcat

1.- Una persona em va marcar especialment mentre jo era un infant: la meva àvia

La meva àvia Pauleta: viuda, amb 9 fills, la veia sempre atrafegada a la cuina, fent la bugada, o amb un gran cove ple de roba per sargir, sobretot mitjons. Fent servir la paraula lleidatana “apatracava” mitjons, amb un ou de fusta a dintre sargint els forats...

Els nostres pares ens van explicar una anècdota de quan l'avi Pere Anton, va ser assassinat el dia 1 d'octubre del 1925. Diu que l'àvia Pauleta quan se'n va assabentar, va reunir tots els seus fills i els va dir amb la veu trencada per l'emoció: nens, han matat el vostre papa. Ara resarem un parenostre per la seva ànima i un altre pels seus assassins.

No hi ha paraules. Només una santa pot tenir aquests sentiments.

2.- Un altre sant, fra Francesc Rollant,

Home simple i sense cultura acadèmica, però amb molta pietat i una gran saviesa sobrenatural. Els diumenges li agradava fer una partida de cartes amb altres frares, a mitja tarda. El vèiem resant molt sovint en una de les capelletes de l'església de Balaguer.

Un dia uns estudiants de teologia s'estaven pesant en una bàscula d'aquelles enormes, que hi havia a totes les cases de pagès. Sembla que feien una juguesca a veure qui pesava més: *Jo peso 65 quilos, jo 72, ... A veure tu? 86!...*

Passa fra Rollant, i, sense deturar-se, com qui no vol la cosa, diu: *Oh, sí, les virtuts hauríeu de pesar!*

Un altre sant que recordem amb tendresa i agraïment...

Cant final: Tota pulchra

EL BATEC DE L'ESGLÉSIA

«L'Església no és el Papa, ni els bisbes, és el Poble de Déu»

Andrea Tornielli, director editorial dels mitjans de comunicació de la Santa Seu

JOAN ANDREU PARRA
Catalunya Cristiana
15 desembre 2019

En Andrea Tornielli (Chioggia, 1964) es percep la calma gestual i verbal deguda, probablement, a la seva formació en història de la llengua grega. De la solidesa de les llengües clàssiques a ocupar una alta responsabilitat al

Dicasteri per a la Comunicació del Vaticà des de fa un any. Un espai, per tant, de pressions i volatilitat on treballen més de 500 persones i al capdavant de les quals hi ha el laic Paolo Ruffini. És una de les persones que coneix més bé el papa Francesc, al qual reconeix com «el Papa de la Misericòrdia».

Vostè ha estat informant sobre el Vaticà des de fa 26 anys per a diferents mitjans. Ara li toca fer-ho des de l'altra banda de la barrera. Quina és la relació del papa Francesc amb els periodistes?

Li agrada tenir una relació humana i pastoral amb els periodistes i als seus col·laboradors. Ens ensenya que en primer lloc hi ha la persona humana. Generalment veiem que quan una relació només és estrictament professional no hi entra interessar-se per aquell periodista que és pare o mare, germà, marit... I, a més, no permet interpellar, influir o corregir la persona quan cal.

Des del Vaticà quin control exerceixen sobre les entrevistes?

El Papa dona molta llibertat als periodistes i prova d'això són les rodes de premsa que es fan durant el viatge de tornada amb avió de les visites apostòliques.

Les que concedeix a la televisió deuen ser diferents...

Efectivament, en aquests casos les preguntes les decideix el mitjà de comunicació, ara bé, la gravació la fa el Centre de Producció Televisiva del Vaticà. En qualsevol cas, les trobades del Papa amb periodistes es cuiden per les seves implicacions.

Això és perquè es posen en boca del Papa coses que no ha dit?

Hi ha una regla en tota entrevista: respectar el pensament del que es parlarà sense deformarlo. I, en aquest sentit, el titular sempre ha de reflectir el que s'ha dit. Ara bé, hi ha periodistes que llancen preguntes-trampa, alguns provenen de mitjans que s'anomenen ells mateixos *catòlics* i que tenen per missió atacar diàriament el Papa. Això és una deformació del treball professional.

Suposem que una de les dificultats deu ser lidiar amb les fake-news. Exactament, però la nostra actitud no és entrar en polèmica. A les xarxes socials qui més crida i qui simplifica, guanya més. Preferim una altra narració feta de testimonis de vida. Cal

recordar que l'Església no és el Papa, ni els bisbes, és el Poble de Déu; una realitat molt més gran i que està inculturada en contextos molt diferents.

Quan l'Església apareix als mitjans, però, sol fer-ho la jerarquia.

Els mitjans prefereixen com a fonts la jerarquia abans que els laics i, a més, es busca la polarització, és a dir, posicions més tensionades en lloc de les moderades, per crear un titular o una polèmica que en realitat no existeix. També cal destacar que en els darrers anys hem viscut un nou clericalisme, semblava que els laics únicament havien de servir al projecte que donava la jerarquia. Avui els laics no tenen gaire espai a l'Església, però és fàcil guanyarlo si hi ha ganes de voler treballar i comprometre's.

Quina és la seva feina com a director editorial del Vaticà?

La nostra feina ha de ser la de donar notícies i donar context. Molts cops es tendeix a presentar el papa Francesc com un fenomen innovador per a l'Església, es parla de «l'Església de Francesc», quan en realitat es tracta de l'«Església de Jesucrist». Moltes crítiques al Papa es fan des de la ignorància.

Posi'ns-en algun exemple.

Quan diuen que només parla d'emigrants i refugiats, primer de tot s'obliden referir moltíssimes altres coses que diu i també s'oblida la història de l'Església: Pius XII fa més de 60 anys i en el context posterior a la Segona Guerra Mundial va publicar la constitució apostòlica *Exsul família* sobre ells i recordava que «la família de Natzaret a Egipte és el model dels immigrants de tots els temps». O quan el Papa es refereix a la qüestió econòmico-financera i alguns l'acusen de marxistaleninista. Sembla que hem oblidat la tradició de la Doctrina Social de l'Església, perquè, Pius XI, el 1931 a l'encíclica *Quadragesimo anno* (després del crack del 1929) parla de l'«imperialisme internacional dels diners». I si ens remuntem als Pares de l'Església, podem trobar textos molt incisius sobre la pobresa o la propietat privada. Ens correspon ajudar a veure aquesta història i tradició, perquè són el veritable antídote en el temps que vivim on tot és present.

El pontificat de Francesc se situa després del de Joan Pau II i Benet XVI. Què recull de tots dos?

Cadascú té el seu carisma. Francesc combina gestos profètics de Joan Pau II i paraules de Benet XVI. I afegeix una actitud que sap testimoniar tendresa i proximitat. Ell parla de manera no analítica, ni abstracta, sinó explicant fets de vida.

Això es pot percebre en les homilies diàries de Santa Marta...

Sí. I aquesta és una de les novetats del seu pontificat: un Papa que es fa mossèn i que actualitza la Paraula de Déu. Es tracta d'homilies que no escriu, sinó que ha meditat abans al matí, durant la pregària, i que transmet des del seu cor.

Vostè ha acompanyat el papa Francesc en tots els seus viatges apostòlics. Quin ha estat el més complicat i quin el més agraït?

El més dur va ser el de Xile, per la situació dels abusos sexuals de l'Església. I el més agraït va ser el que va fer a les Filipines el gener del 2015 després d'un greu tifó que hi havia hagut. De fet, allà ens vam trobar amb una climatologia molt complicada i recordo el Papa celebrant missa amb un impermeable groc sota una pluja torrencial. Ens veien persones que havien perdut els seus éssers estimats i el Papa es va deixar ferir per la realitat, va deixar de banda el discurs que tenia preparat i va parlar des del cor. També recordo gratament el viatge el setembre passat a Madagascar i Moçambic.

Quins Sínodes presenten els mitjans?

Només criden l'atenció uns pocs temes i es tapa la resta. Cal presentar la complexitat de tota la realitat: és veritat que els *virí probati* era un tema important en el recent Sínode de l'Amazones, però n'hi havia molts altres com el que representa l'Amazones i la seva cura per al nostre món o com evangelitzar en el context del pentecostalisme i altres grups creixents o el desenvolupament econòmic i financer davant del repte de la cura del medi ambient. En aquest sentit, convido a consultar al nostre portal d'internet *Vatican News* la síntesi que es feia de cada jornada del Sínode on sortien tots els temes que es van abordar.

La façana del Naixement de la Sagrada Família s'il·lumina per Nadal

Basílica de la Sagrada Família

Els dies **19, 20, 21 i 22 de desembre**, la façana del Naixement, que representa el goig i la il·lusió pel naixement de Jesús i per la vida, serà la protagonista dels actes amb què la Sagrada Família convida aquest any a sentir l'esperit de Nadal. Durant aquests dies, s'il·luminaran els diferents grups escultòrics de la façana i, a través d'una locució musicada, es narraran les escenes que representen l'esdeveniment històric de l'arribada al món del fill de Déu i la simbologia de cadascuna d'elles, recollida als Evangelis.

Els dies **19, 20 i 22** hi haurà **tres sessions** per poder gaudir d'aquesta il·luminació: a les **19**, a les **19.30** i a les **20 h**. El **dia 21** hi haurà una **única sessió, a les 19 h**. La durada de cadascuna serà, aproximadament, de quinze minuts.

L'acte és gratuït i l'aforament dins del recinte és limitat, tot i que l'esdeveniment està dissenyat perquè tothom en pugui gaudir des del carrer. En finalitzar cada sessió, s'oferirà **xocolata** calenta al públic que hagi vist la il·luminació davant de la façana.

Els Grups de Diàleg Interreligiós als barris de Barcelona, bona pràctica al Consell d'Europa

Audir 13 desembre, 2019

El Consell d'Europa té entre els seus objectius la defensa de la diversitat cultural i és aquí on ha inclòs com a bona pràctica el [Programa de Grups de Diàleg Interreligiós i Interconviccional a diversos barris de Barcelona](#), impulsat per l'Ajuntament de Barcelona i l'Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós i Interconviccional (AUDIR).

Els Grups de Diàleg Interreligiós i Interconviccional a diversos barris de Barcelona

El programa dona importància tant al diàleg entre les tradicions espirituals com al diàleg d'aquestes comunitats amb la realitat civil de l'entorn. Vol contribuir amb eficàcia a crear una ciutadania dialògica, oberta i participativa que vagi més enllà de la convivència i avanci cap a una **comunitat cohesionada, cocreativa i coactiva**. El diàleg interreligiós i interconviccional afavoreix l'educació en la pluralitat, el diàleg i la cultura de la tolerància. **Dialogar és inevitable i ineludible en una societat plural i diversa** com la de Barcelona i com moltes societats del planeta.

Ciutats interculturals, exemples de bones pràctiques

El [Programa de ciutats interculturals](#) del Consell d'Europa dona suport a les ciutats en la revisió de les seves polítiques a través d'un objectiu intercultural i el desenvolupament d'**estratègies interculturals integrals** per ajudar-les a **gestionar positivament la pluralitat** i aconseguir l'avantatge d'aquesta pluralitat. El programa proposa un conjunt d'eines d'anàlisi i pràctiques que facilitin trobades i intercanvis interculturals positius i promoguin una participació igualitària i activa de residents i comunitats en el desenvolupament de la ciutat, donant resposta així a les necessitats d'una població diversa i plural en molts aspectes.

Què és una ciutat intercultural?

Les ciutats poden guanyar moltíssim amb l'esperit emprenedor i la diversitat d'habilitats i la creativitat associades a la pluralitat cultural, sempre que adoptin polítiques i pràctiques

que facilitin la interacció i la inclusió interculturals. El Consell d'Europa ha analitzat l'experiència d'una sèrie de ciutats del continent que **gestionen la diversitat i la pluralitat com un actiu**, més que no pas com una amenaça.

Les ciutats membres del programa comparteixen exemples de bones pràctiques sobre com gestionar i millorar la pluralitat i com abordar possibles conflictes. Aquesta secció ofereix exemples d'enfocaments interculturals que faciliten el desenvolupament i la implementació d'estratègies interculturals positives.

Les ciutats interculturals tenen una **població plural** que inclou persones de nacionalitats i procedències diferents i amb diferents llengües i religions o creences. La majoria de la ciutadania considera **la pluralitat com un recurs** més que no pas com un problema i accepta que totes les cultures canviïn a mesura que es troben en l'àmbit públic. **La ciutat intercultural combat activament els prejudicis i la discriminació i garanteix la igualtat d'oportunitats per a tothom** adaptant les seves estructures de govern, institucions i serveis a les necessitats d'una població diversa, sense comprometre els principis dels drets humans, la democràcia i l'estat de dret.

El Consell d'Europa

El Consell d'Europa té com a finalitats principals defensar els drets humans i les democràcies parlamentàries, així com potenciar la identitat europea entre totes les ciutadanes i tots els ciutadans d'Europa. Defensa també la llibertat d'expressió, la llibertat de reunió, la igualtat i la protecció de les minories i la diversitat cultural.

Església i concepte de nació

Antoni Matabosch

La Vanguardia 15 desembre 2019

Arran del procés català hi ha una polèmica sobre si Catalunya és una nació o no ho és, però ningú s'ha preocupat d'aclarir quin és el significat de *nació*, amb el perill que no sabem de què parlem o no parlem del mateix. La doctrina social de l'Església, crec, ens ho pot aclarir.

L'Estat modern sovint tendeix a desconèixer i fins i tot a perseguir aquells elements històrics plurals que subsisteixen sota l'organització política dels estats. Però fa més d'un segle s'inicia un procés de clara distinció entre nació i Estat.

Segons l'ensenyament de l'Església catòlica, el terme *nació* està íntimament lligat a la història, la cultura, la llengua, amb una consciència de pertinença a un col·lectiu diferenciat. El terme *Estat* està lligat al dret i a la política, és a dir, a l'organització i a la configuració del domini públic. El papa Joan Pau II en el seu discurs a la seu de la Unesco (1980) va dir que "la nació és la gran comunitat dels homes que estan units per lligams diversos, però sobretot i precisament per la cultura. La nació és *per i per a* la cultura (...), és aquella comunitat que posseeix una història que supera la història de l'individu i la família (...). El que dic aquí... no és el ressò de cap *nacionalisme*, sinó que es tracta sempre d'un element estable de l'experiència humana.

Hi ha una *sobirania fonamental* de la societat que es manifesta en la cultura de la nació. La llengua constitueix un lloc de sedimentació o de conservació, com si estigués en un dipòsit secular, el ric i variat patrimoni cultural de la nació".

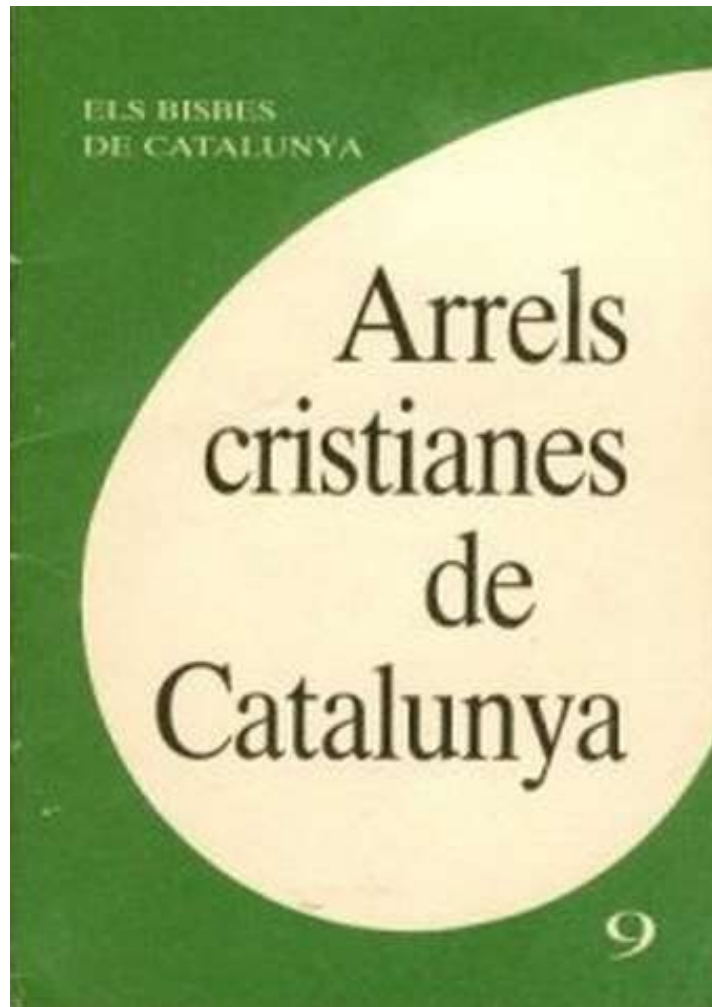

En el discurs davant l'Assemblea General de l'ONU (1995), va completar el seu pensament. "La tensió entre allò particular i allò universal pot ser considerat com immanent a l'ésser humà". Les persones se senten membres de la gran família humana. "Però a causa del caràcter històric concret d'aquesta naturalesa humana, estan necessàriament relligats de manera més forta a grups humans particulars, al conjunt del grup cultural que se sol designar, no en va, amb el terme de *nació* (...). Sobre aquest fonament antropològic reposen els *drets de les nacions*, que no són altra cosa que els *drets humans* considerats al nivell específic de la vida comunitària".

Els bisbes catalans en el document a *Arrels cristianes de Catalunya*, publicat el 1985, estableixen un principi: "El reconeixement d'una cultura específica catalana expressada, especialment, en la llengua, s'uneix al reconeixement de la pròpia nacionalitat i al dret a l'autogovern". El sentiment es fonamenta en la història i en una cultura pròpies: "No rarament la ferma voluntat dels catalans de mantenir, costi el que costi, la seva cultura pròpia, tantes vegades amenaçada, ha estat interpretada com un entossudiment gratuït. Però el nostre poble ha vist que, si deixava la seva identitat cultural, perdria el *nexe* amb la cultura humana (...). En els moments de més plenitud de la cultura catalana, Catalunya

ha fet les més brillants aportacions a la cultura. La cultura catalana (...) ha mantingut viva la distinció entre *nació* i *Estat*".

A continuació fan una declaració solemne: "Com a bisbes de l'Església a Catalunya, encarnada en aquest poble, donem fe de la realitat nacional de Catalunya, afaïçonada al llarg de mil anys d'història i també reclamem per a ella l'aplicació de la doctrina del magisteri eclesial" (sobre la nació catalana).

Quina pot ser o ha de ser la forma d'encaix a l'interior de la realitat espanyola? "La forma concreta més apta per al reconeixement de la nacionalitat, amb els seus valors i prerrogatives, pertoca directament a l'ordenament jurídic", i no és tasca pròpia dels bisbes determinar-ho. En tot cas "Catalunya té consciència de la seva història anterior a la formació del'Estat (...) i guarda viva la convicció que no provenen de la divisió administrativa d'un Estat-Nació, sinó que són un component amb personalitat pròpia d'un Estat plurinacional". Són els anomenats drets històrics.

És llastimós que aleshores i ara "el confusionisme amplament difós entre els conceptes de *nació* i d'*Estat* produeixi reaccions de recel i malfiança: molts interpreten l'afirmació de la nacionalitat com a vindicació d'un Estat a part, cosa que, en realitat, no n'és una conseqüència necessària. Un Estat, amb una adequada organització, pot assolir la convivència i el progrés en el seu interior de diverses nacions, sense que cap d'elles s'hagi de sentir constreta a l'assimilació per una altra".

Queda clar, senyors polítics?

La PROTECCIÓ DELS MENORS

La veritable solució?

VICTÒRIA MOLINS, s.t.j.
viquimolins70@gmail.com
Catalunya Cristiana 15 desembre 2019

El drama dels extutelats no tindrà una clara solució fins que no hi hagi un canvi de lleis i de prioritats socials o polítiques. Qui pot entendre que, als divuit anys, quan un noi o una noia acaba l'etapa de tutela que la Generalitat —en el cas de Catalunya— ofereix als menors no acompanyats, es vegi abocat o abocada a situacions límit en la majoria dels casos? Aquests adolescents, que arriben de diferents països buscant una millor vida o pensant que des d'aquí poden ajudar la família enviant-los diners, viuen una situació límit que augmenta cada dia més. Aquest drama per a la majoria de la gent que no s'acosta en profunditat al problema és un tema de seguretat i, per tant, crea una certa repulsió que, de vegades, deriva en racisme. No en culpo ningú, perquè, sense coneixement del que passa i de les causes, només poden veure'n els efectes.

I el més greu de tot no és donar l'autonomia a una edat tan adolescent, sinó la situació en la qual se'ls deixa: amb permís de residència però sense permís de treball. Com pot viure un noi que acaba de sortir de la infantesa amb tota la càrrega que la seva migració li ha fet suportar, viure sense família i sense feina?

El més greu de la situació dels extutelats és que els deixem amb permís de residència però sense permís de treball

Si, d'altra banda, per manca de coneixement de la realitat, les famílies que han deixat al seu país i que han invertit en el seu viatge els reclamen una aportació econòmica mensual, podeu imaginar d'on deuen sortir els diners.

Parlant amb aquests nois t'adones de la tragèdia greu que viuen i sents una terrible impotència per no poder-los ajudar. Adolescents dormint al carrer, sobrevivint com poden, esnifant cola per mantenir-se en un estat de benestar aparent, aprenent tota mena de malifetes i endinsant-se de ple en el camí de la delinqüència, són un dels drames més forts que estem vivint actualment a les grans ciutats.

Quan l'Abdul m'ensenya contentíssim el mòbil que, segons ell, ha aconseguit per deu euros, i em demana que li pagui la targeta, riu amb picardia quan li pregunto, fent-me la despistada, qui l'hi deu haver pogut vendre tan barat...

Bisbes australians: avenços significatius en la protecció de menors contra els abusos

Vatican News 16 diciembre 2019

En un documento elaborado por el episcopado y los religiosos católicos del país, en el que se indica el progreso constante en diversos ámbitos, la Iglesia católica, que se adhiere a la Comisión Nacional contra los abusos, se pronunció en contra de la abolición del sigilo sacramental.

La respuesta de la Iglesia australiana a la protección de los menores contra el abuso presenta “progresos significativos”, según el informe presentado a la Oficina Nacional para la Seguridad del Niño que ilustra cómo las instituciones católicas australianas han respondido a las recomendaciones de la *Royal Commission* sobre la Protección de los Menores.

El documento – según una nota distribuida por los obispos – “se concentra en el período que va desde noviembre de 2018 a noviembre de 2019” y hace emerger “progresos constantes y significativos en varias áreas, entre las cuales la educación, la reforma de la *governance* y la respuesta a las víctimas y supervivientes de abuso sexual infantil”. “Claramente – explicó el Presidente de la ACBC (Australian Catholic Bishop Conference), el Arzobispo Mark Coleridge – cualquier institución que se comprometa con los jóvenes debe permanecer vigilante, trabajando para garantizar que existan protocolos y procedimientos fuertes y eficaces y creando, cuando surjan acusaciones, una cultura de acción tempestiva y decisiva”.

El presidente de CRA (Catholic Religious Australia) el padre Peter Carroll fms, destacó la importancia de los resultados obtenidos hasta ahora, recordando, sin embargo, que “hay en curso un trabajo crucial para desarrollar nuevas directrices nacionales, con el fin de reforzar y crear modelos de referencia precisos para responder a los casos de abusos

tanto antiguos como recientes”. El trabajo sobre estas directrices, desarrolladas con la ayuda de los supervivientes, continuará en 2020. “Religiosos y obispos – continúa el Padre Carroll – están trabajando juntos para crear o mejorar los enfoques actuales sobre el tema del abuso. La manera en que protegemos a los que están bajo nuestro cuidado pastoral y cómo respondemos a las personas que han sido perjudicadas por la Iglesia, es fundamental para nuestro ministerio”.

Además, las víctimas pueden contactar directamente con las instituciones, elegir el camino de la acción civil o acceder a un programa pastoral como el denominado “Hacia la sanación. Principios y procedimientos en respuesta a las denuncias de violencia”. Lanzado en 2000 por la Abcb y la Cra, el programa define los términos físicos y mentales de los actos de violencia sexual y de las personas involucradas, incluyendo los procedimientos procesuales necesarios. Todo ello con gran humanidad y empatía hacia las víctimas y con un profundo sentido de parresia y responsabilidad por parte de la Iglesia.

Cabe recordar que las recomendaciones de la *Royal Commission*, creada para dar una respuesta institucional al flagelo de los abusos sexuales contra menores en Australia, se publicaron en 2017 con el objetivo de reformar el sistema penal para proteger mejor a las víctimas de abusos. Tales Recomendaciones fueron el resultado de cuatro años de una amplia investigación que reveló aproximadamente 4.440 casos de abuso infantil cometidos entre 1980 y 2010, en los que estuvieron involucrados 1.880 sacerdotes.

Pren-ne nota

ACTES, ACTIVITATS, CURSOS, SEMINARIS, INFORMACIONS, CONFERÈNCIES, EXERCICIS, PRESENTACIONS...

Monestir de Sant Pere de les Puel·les

Nadal	<i>Vespres</i>	dimarts 24 de desembre a les 7 de la tarda
	<i>Matines i eucaristia</i>	a les 10 de la nit
	<i>Laudes i eucaristia</i>	dimecres 25 de desembre a les 10.30 del matí
	<i>Vespres</i>	a les 7.30 de la tarda
Vetlla de pregària	Vetlla de Cap d'Any	dimarts 31 de desembre a les 7 de la tarda
Visita guiada al monestir	<i>Vols conèixer més el monestir?</i> amb la gna. Conxa Adell organitza Amigues i Amics de la Comunitat del Monestir de Sant Pere de les Puel·les Cal inscripció prèvia Durada: 2 hores Preu: taquilla inversa Més informació [clic]	dissabte 11 de gener a les 11.30
Dansa contemplativa	<i>Dances senzilles que ens obren el cor i ens fan sentir presents en el present, ara i aquí</i>	dimecres 15 de gener de 8 a 9 del vespre
Concert	<i>Cor Sarabanda</i> <i>cor de dones de la Garriga</i> direcció: Mariona Castelar Cartell [clic] preu: taquilla inversa	diumenge 19 de gener a les 6 de la tarda
Taller de Cal·ligrafia	<i>Iniciació a la lletra gòtica rotunda.</i> <i>Nivell zero</i> amb la gna. Conxa Adell Cal inscripció prèvia Més informació [clic]	dissabte 1 de febrer de les 9.45 del matí a les 6 de la tarda

SILENCI CONTEMPLATIU
Guiat per Beatrice D'Cunha, CM
Els dissabtes de 10.00 a 13.00

16 de novembre 2019
21 de desembre 2019
18 de gener 2020
15 de febrer 2020
21 de març 2020
18 de abril 2020
16 de maig 2020
20 de juny 2020

ESPAI D'INTERIORITAT FRANCESC PALAU CARMELITES MISSIONERES
C/DE LA IMMACULADA, 53-55 08017 BARCELONA
Tel. **93 8233108** centre@espaiinterioritatpalau.com
CONFIRMEU ASSISTÈNCIA-APORTACIÓ VOLUNTÀRIA

Comunitat Carmelita de Mataró

Dimecres 18

A les 8,00 Missa i celebració del perdó

Dimarts 24

A les 18,45 Vespres

A les 22,00 Vetlla i Missa

Dimecres 25

A les 8: Laudes

A les 10,00: Missa del dia

A les 18,45: Vespres

Dijous 26

A les 8: Missa i Laudes

A les 18,45 Vespres

Diumenge 29 desembre

A les 19,30 Pregària de Taizé

Hi sou convidats!

Lideratge inspirat en l'espiritualitat ignasiana (6a edició)

Des d'una perspectiva ignasiana, el curs ofereix **espais, temps i recursos per a reflexionar sobre la pròpia vida com a directiu**, i proposa accions per a estructurar i arribar a ser un bon líder compromès amb el seu propòsit vital i professional. Els assistents podreu gaudir, en l'indret fundant de l'espiritualitat ignasiana, de l'aportació dels jesuïtes al coneixement del lideratge en el món actual. Partint de la base del **lideratge com un auto-lideratge i com una constant al llarg de la vida**. Un programa **adreçat a tots aquells que vulguin renovar el compromís amb el seu propòsit vital i professional**, descobrir el Sant Ignasi líder i formador de líders, redescobrir el lideratge en clau ignasiana de “en tot servir i estimar”, adquirir habilitats directives, i tornar a la Font d'experiència vital amb Déu

[Més informació](#)

Abadia de Montserrat

L'Associació Cultural Calaix de Sastre portarà les escenes principals del naixement de Jesús al Santuari, que interpretaran actors i actrius de diferents generacions Montserrat, desembre de 2019. El proper **diumenge 22 de desembre**, el Pessebre Vivent de Sant Feliu de Llobregat es trasllada a Montserrat. La Plaça de Santa Maria acollirà una doble representació, amb les escenes principals del naixement de Jesús, a les **12h i a les 16h**. Aquest espectacle, que consta de deu escenes que recullen el text principalment del Nou Testament, estarà interpretat per actors i actrius de diferents generacions.

El Pessebre Vivent de Sant Feliu de Llobregat, que està organitzat per l'Associació Cultural Calaix de Sastre, compleix enguany tretze anys. Es representa habitualment al Palau Falguera de Sant Feliu, entre les sales nobles i les terrasses, decorades convenientment, amb efectes de llum i música; és l'únic pessebre vivent de Catalunya que es fa en un pis. Des de 2011, aquest pessebre vivent forma part de la Coordinadora de Pessebres Vivents de Catalunya, i el 2018 va ser membre fundador de la Federació de Pessebres Vivents de Catalunya.

La iniciativa de portar un pessebre vivent al Santuari de Santa Maria de Montserrat ha estat del rector, el P. Joan M. Mayol, que considera que les imatges populars de la tradició dels pessebres vivents “és una bona demostració de la inculturació de la fe al nostre país”. “Aquestes representacions populars esdevenen—afirma el rector del Santuari de Montserrat—, gràcies a les diferents generacions que les configuren, un espai natural de cohesió social. El seu missatge espiritual de pau i d'acollimenten fan un instrument amable de diàleg entre l'Evangelí i la cultura”. L'any 2016, com a acte de cloenda del centenari de l'obra Els pastorets o l'adveniment de l'Infant Jesús, de Josep M. Folch i Torres, es va fer la representació d'una escena dels “Pastorets” a Montserrat, juntament amb un taller de pessebres. Aquesta serà la primera vegada que el Santuari de Santa Maria compti amb un tast de pessebre vivent, que s'espera que tingui una bona acollida entre els pelegrins i visitants, i una continuïtat des de la Federació de Pessebres Vivents de Catalunya.

«Cal fer allò que ens
aprofita per sempre»

[Saint Benet]

«Practiquemos ahora
lo que nos aprovechará
eternamente»

[Saint Benet]

«We must do now
what will profit us forever»

[Saint Benet]

Voluntariat

Per a joves de 18 a 35 anys

Estades de mínim un mes

Més informació:

hostatgeriademontserrat@gmail.com

Voluntariado

Para jóvenes de 18 a 35 años

Estancias mínimas de un mes

Más información:

hostatgeriademontserrat@gmail.com

Volunteering

for young adults (18-35)

Minimum time is one month

More information:

hostatgeriademontserrat@gmail.com

Hostatgeria
de Montserrat

hostatgeriademontserrat@gmail.com

Hostatgeria de Montserrat Activitats 2020

Hostatgeria de Montserrat Activitats 2020

7-8 de març

Cercar la font d'aigua viva

Recés de Quaresma

Lluís Juanós, monjo

Inscripcions:
hostatgeriademontserrat@gmail.com

8-12 d'abril

Setmana Santa en silenci

Viu el Triduum Pasqual en silenci

Meditacions de Vicenç Santamaría, monjo

Places limitades

Inscripcions:
hostatgeriademontserrat@gmail.com

18-21 de maig

Deixem-nos interrogar per l'Evangeli

Uns dies d'aprofundiment de les

paraules i de l'acció de Jesús

Lluís Planas, monjo

Inscripcions:
hostatgeriademontserrat@gmail.com

5-7 de juny

Geometria sagrada i colors de l'esperit

Curs-taller sobre la simbòlica de les
formes i la seva aplicació plàstica

Lluís Juanós, monjo

Places limitades. Cost: 125€

Inscripcions:
hostatgeriademontserrat@gmail.com

8-10 juliol

Una mirada a les Esglésies orientals

Curs de formació interreligiosa

Manel Nin, bisbe per als catòlics de ritu bizantí a
Grècia

Coordinació: Carles-Xavier Noriega, monjo

Inscripcions:
fundacio2025@abadumontserrat.net

13-19 de juliol

A la recerca de la felicitat

Exercicis espirituals per a religiosos
i religioses

Efrem de Montellà, monjo

Inscripcions:
urc.info@gmail.com / 93 302 43 67

17-23 d'agost

Els fruits de l'Esperit: pau, goig, amor...

Exercicis espirituals per a religiosos
i religioses

Anton Gordillo, monjo

Inscripcions:
urc.info@gmail.com / 93 302 43 67

24-25 d'octubre

Cap de setmana per a agnòstics

Descobreix la vida monàstica

Pau Valls, monjo

Inscripcions:
hostatgeriademontserrat@gmail.com

7-8 de novembre

Recés per a matrimonis

La presència de Déu a casa

Lluís Planas, monjo

Inscripcions:
hostatgeriademontserrat@gmail.com

28-29 de novembre

Obrir camins en el desert ara i aquí

Recés d'Advent

M. Claustre Solé, religiosa biblista

Inscripcions:
hostatgeriademontserrat@gmail.com

La Regla de Sant Benet: Una proposta d'espiritualitat per al món d'avui

Curs per a conèixer i viure la regla benedictina com a
eina de seguiment i aprofundiment de la vida cristiana.
El curs tindrà un format dual: una part presencial de tres
caps de setmana a Montserrat, i una no-presencial en la
qual el participant rebrà setmanalment una fitxa per a la
reflexió personal que fa referència als principals capítols
de la Regla de Sant Benet

Lluís Planas, monjo

Jaume Duran, metge i teòleg

Anna Ragon, professora

21-22 març 1a part: Construir-nos per dintre

13-14 juny 2a part: Una experiència en camí

17-18 octubre 3a part: Projectar-nos cap enfora

Inscripcions:
hostatgeriademontserrat@gmail.com

Basilíca de la Sagrada Família

La Sagrada Família acollirà el diumenge 29 de desembre la missa de la Festa Litúrgica de la Sagrada Família, que estarà presidida pel Cardenal **Joan Josep Omella i Omella**, Arquebisbe de Barcelona, i concelebrada, entre d'altres, pel bisbe auxiliar **Mons. Antoni Vadell**.

El lema amb què aquest any se celebra aquesta festa litúrgica, «**La família, escola i camí de santedat**» vol posar en relleu que el sentit de la vida familiar és l'aproximació progressiva a la santedat quotidiana i concreta per un camí propi, únic i diferent per a cadascú.

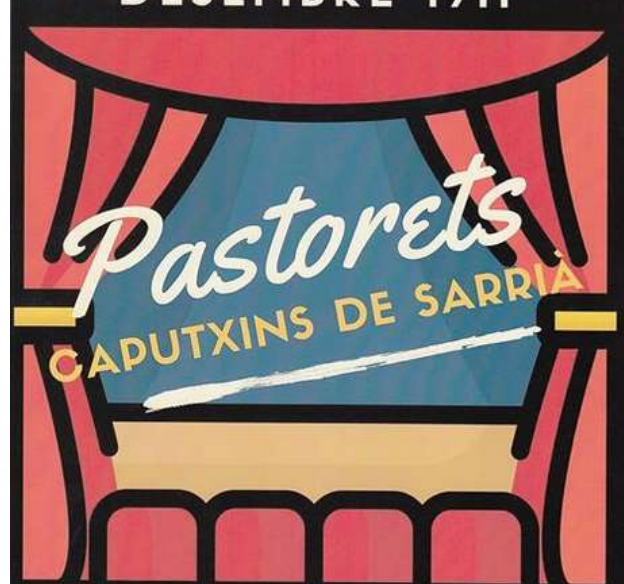
Durant la celebració, a més, els matrimonis que celebren 25, 50 o més anys de vida conjugal renovaran la seva promesa d'amor.

La missa s'iniciarà **a les 17 h**. L'entrada és lliure, però hi ha aforament limitat i **cal recollir les entrades** a la parròquia de la Sagrada Família (c/ de Sardenya, 318) des del dia 16 fins al dia 20 de desembre de 10 a 13 h i de 17 a 20 h.

Franciscans Caputxins de Catalunya i Balears

DISSABTE 21 I DIUMENGE 22
DESEMBRE 19H

Pastorets
CAPUTXINS DE SARRIÀ

NO T'HO PERDIS!
VINE A VIURE ELS PASTORETS!

TEATRE CAPUTXINS DE SARRIÀ
C/ CARDENAL VIVES I TUTÓ, 2-16

PREU LA VOLUNTAT!
@PAGCSARRIA

Recés d'Advent

Dissabte
21 de
desembre
a les
17:30h.

A càrrec de:
Fra Josep Manuel Vallejo

Lloc: Santuari de la Mare de Déu de L'Ajuda
(C/ Sant Pere Més Baix, 18. Barcelona)

Concurs Bíblic de Catalunya

MODALITATS DE PARTICIPACIÓ
CONCURS BÍBLIC DE CATALUNYA 2019/2020

6è
CONCURS BÍBLIC INICIAL
(Àmbit Bisbat)

CATEGORIE
 1a - 6 anys
 2a - 8 anys
 3a - 7 anys

35è
CONCURS BÍBLIC BÀSIC
(Àmbit Bisbat)
Novetats
Treball Bíblic de Catequesi
(Àmbit Parroquial)

CATEGORIE
 1a - 8 i 9 anys
 2a - 10 i 11 anys
 3a - 12 i 13 anys

21è
CONCURS BÍBLIC DE DIBUIX
(Àmbit Bisbat)

CATEGORIE
 1a - 8 i 9 anys
 2a - 10 i 11 anys

31è
CONCURS BÍBLIC DE REDACCIÓ
(Àmbit Catalunya)

CATEGORIE
 Grup A - fins a 10 anys
 Grup B - 11 i 12 anys
 Grup C - més de 13 anys

12è
CONCURS BÍBLIC INFORMÀTIC
(Àmbit Catalunya)

CATEGORIE
 Grup A - fins a 10 anys
 Grup B - 11 i 12 anys
 Grup C - més de 13 anys
 Grup D - Pícar de l'any de 10 anys

1r
CONCURS BÍBLIC DE MEMES
(Àmbit Bisbat)
Novetats

CATEGORIE
 1a - 8 i 9 anys
 2a - 10 i 11 anys
 3a - 12 i 13 anys
 4a - més de 13 anys

3r
TALLER BÍBLIC
(Àmbit Catalunya)

NIVELLA
 Grup A - fins a 10 anys
 Grup B - més de 10 anys
 Grup C - Vocacionaris

CONSULTEU LES BASES DE CADA MODALITAT
 Podeu participar en més d'una modalitat

Enviament de treballs

Es treballa l'horari d'enviament a GRUP AVANT de la Federació de Cristians de Catalunya del 2 de novembre de 2019 al 15 de febrer de 2020. Aps. de Centre RSC - 08224 Terrassa. Tardor es poden enviar personalment al Centre Escolar, c/ Blanqu de Garay, 36, baixos - 08224 Terrassa. Horari de 9 a 7, dies feries. Tel. 93 780 90 90. Els treballs del Concurs Bíblic informàtic es poden enviar via correu postal o via informàtica.

Lliurament de premis i obsequis de participació

S'informa particularment a tots els centres participants. També podeu consultar en el nostre web: www.concursbiblic.com. El lliurament de premis al concurs que es farà el dissabte dia 23 de maig del 2020, a les 11 del matí, a cada un dels llocs de Catalunya. Els llocs previstos en principi són:

Comunitat de Sant Jordi	Centre Cultural de Terrassa	Ronda d'Egara, 44r	TERRES
Minut de 15 minuts de l'08224 Terrassa	Ronda	C/ Anticany, 35	ST. FELI DE LL.
Minut de 15 minuts de l'08224 Terrassa	Centre Bíblic de Catalunya	C/ Anticany, 35	LLERENA
Minut de 15 minuts de l'08224 Terrassa	Acadèmia Mariana (ps. de l'Escola)	C/ Anticany, 35	LLERENA
Minut de 15 minuts de l'08224 Terrassa	Escola de Sant Jordi	Av. C. Tàrragona, 49	SOLSONA
Minut de 15 minuts de l'08224 Terrassa	Parroquia de Sant Jordi i Sant Pau	Ronda d'Egara, 44r	TARRAGONA
Minut de 15 minuts de l'08224 Terrassa	Centre Cultural	Ronda d'Egara, 44r	TARRAGONA
Minut de 15 minuts de l'08224 Terrassa	Escola	Plaça de Sant Jordi, 44r	TARRAGONA
Minut de 15 minuts de l'08224 Terrassa	Escola	Plaça de Sant Jordi, 44r	TARRAGONA
Minut de 15 minuts de l'08224 Terrassa	Escola	Plaça de Sant Jordi, 44r	TARRAGONA
Minut de 15 minuts de l'08224 Terrassa	Escola	Plaça de Sant Jordi, 44r	TARRAGONA

El premi i obsequi de participació que no es recull el dia del lliurament de premis, quedaran entregats a l'espera de la vostra decisió fins al 30 de setembre, data en que caducaran. NO S'AVISARÀ PARTICULARMENT.

Per a més informació, trucar al Tel. 93 780 90 90 (horari de 9 a 7, dies feries).

Si quan s'acaba la data de lliurament de premis el centre no ha rebut cap notificació, es pot posar en contacte amb la Federació de Cristians de Catalunya "Grup Avant" via telefònica o via e-mail.

A tots els centres participants i als premis individuals se'ls obsequiarà amb un DVD dels treballs premiats.

Tractament de dades - Confidencialitat

Una de les principals preocupacions és la que es tracta mentre mantinguem relació amb el Concurs Bíblic de Catalunya. En compliment a una base de dades, tractament de la Federació de Cristians de Catalunya. Els destinataris de la vostra informació són el personal propi, departament autòcton, les persones i entitats que col·laboren amb nosaltres i les administracions públiques en l'àmbit de les seves competències. Teniu dret a exercir els drets d'accés, rectificació i opció, limitació i opció al tractament, a consentir expressament la possibilitat de la portabilitat de la vostra informació i a revocar totalment, o parcialment, el consentiment que atorgueu amb la signatura d'aquest document dirigit únicament als centres grupavant@concursbiblic.com.

Més informació:

Federació de Cristians de Catalunya GRUP AVANT
 Blanca de Garay, 36, baixos (Centre Escolar) - 08224 Terrassa
 E-Mail: info@concursbiblic.com - Web: www.concursbiblic.com
 Tel.: 93 780 90 90 - Centre Escolar: Horari de 9 a 7, del 9 d'octubre del 2019 al 15 de febrer del 2020, dies feries.
 Tel.: 93 780 46 47 - Pere Cases: Horari de 9 a 5, del 3 d'octubre del 2019 al 15 de febrer del 2020, dies feries.
 Concurs Bíblic Informàtic: E-Mail: participant@concursbiblic.com - Web: www.concursbiblic.com

Els nostres col·laboradors

Més informació

Cottolengo del Pare Alegre

21 i 28 de desembre a les 18.00 h.

Veniu a gaudir de diverses escenes del passatge bíblic del naixement de Jesús als jardins del Cottolengo al costat del Park Güell.

Monestir de Sant Benet de Montserrat

DIUMENGES DE MÚSICA I SILENCI A SANT BENET DE MONTSERRAT

a 2/4 de 5h

El cicle de concerts
coordina: Teresa Forcadell

Els concerts comencen amb 10 minuts de silenci
introduïts per un breu text. Al final hi haurà un
col·loqui entre els músics i el públic assistent.

12 gener	Juan de la Rubia Bach intim	orgue
9 febrer	Montserrat Gascón Fix Nicolet Neus Santesmases Acords de cristall	flauta de vidre guitarra romàntica orgue
1 març	CatAlinKa Vicenç Prunés Cants ortodoxos de Fe	veu orgue
26 abril	COR GAC Marc Díaz Lluís Vilamajó Concert sense públic...	veu orgue direcció
24 maig	Lidia Pujol Dani Espasa Panikkar, poeta i fangador	veu orgue
7 juny	Orfeó de Sabadell Francesc d'Assís Pagès Amb cor i ànima	orgue i direcció

carretera de Monistrol a Montserrat, Km. 10
monestirsantbenetmontserrat.com

VETLLA PER LA PAU MONESTIR SANT BENET DE MONTSERRAT

31 de desembre de 2019 a les 22:30 h

A FAVOR DE L'HOSPITAL PSIQUIÀTRIC SAINT CAMIL- Costa d'Ivori GRÉGOIRE AHONGBONON

Comunitat de Sant'Egidio

Amb l'adhesió de la Unió de Religiosos de Catalunya

SANT'EGIDIO

PAU ARREU DE LA TERRA

**Marxa per la pau
1 de gener de 2020**

**PLAÇA DE CATALUNYA
11.30h**

del Portal de l'Àngel a la Plaça de la Catedral

**Participa-hi per reforçar
la voluntat de pau i recordar totes les terres que
sofreixen per la guerra i el terrorisme**

S'HAN ADHERIT A LA MARXA PER LA PAU DE 2020
CÀRITAS DIOCESANA DE BARCELONA, JUSTÍCIA I PAU,
UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA,
DELEGACIÓ D'APOSTOLAT SEGLAR DE L'ARQUEBISBAT DE BARCELONA,
FUNDACIÓ JOAN MARAGALL, MOVIMIENTO EUROPEO AGAPE

www.santegidio.org

info@santegidio.es

 Sant'Egidio Barcelona

 @santegidio_ES

Escolania de Montserrat a La Passió

La Passió d'Olesa acollirà un concert de luxe per celebrar les festes de Nadal. L'Escolania de Montserrat serà la protagonista d'aquesta cita imprescindible el **divendres 20 de desembre (20.45h)**, en un concert on interpretarà un **repertori de cançons de Nadal**.

Les **entrades anticipades** per a l'actuació de l'Escolania ja són a la venda i les podeu trobar **en aquest enllaç** o bé a Secretaria (dl a dv de 17 a 21h – 93.778.10.09).

Preu entrada general anticipada: 18 euros. Preu entrada col·laboradors: 15 euros.

El dia de l'espectacle, entrada general: 20 euros.

FECC INFORMA núm. 752 Data: 16.12.2019

El 'nou' decret d'admissió d'alumnes. La dificultat de parlar del que no existeix, però la necessitat de fer-ho palès

«Quan es diu a l'incís segon de l'article 27.1 que es reconeix la llibertat d'ensenyament, la Constitució està afirmant que el dret de tots a l'educació s'ha de fer dins d'un sistema educatiu plural, regit per la llibertat. Es tracta, doncs, d'una norma organitzativa que serveix de cobertura a diverses llibertats concretes, d'un principi que constitueix la projecció en matèria educativa de dos dels valors superiors del nostre ordenament: la llibertat i el pluralisme». Aquesta introducció forma part de la sentència del Tribunal Constitucional 5/1981, dictada amb motiu del recurs interposat contra la LOECE, primera llei orgànica educativa de la democràcia. Han transcorregut quasi 40 anys, però l'al·legat és perfectament actual, perquè sembla que es vol perdre el respecte al conjunt de drets

que componen la llibertat d'ensenyament i la llibertat religiosa, ambdós amb rang de fonamentals i creditors de la màxima consideració.

El dret de tots a l'educació incorpora, al costat del seu contingut primari de dret de llibertat, una dimensió prestacional en virtut de la qual els poders públics n'han de procurar l'efectivitat i fer-ho, per als nivells bàsics de l'ensenyament, en les condicions d'obligatorietat i gratuïtat que demana l'ordenament. Una regulació legal que, de manera radical i contundent, rebutja que els centres privats concertats tinguin un caràcter secundari o accessori respecte dels centres públics per arribar únicament on no arribin aquests últims, és a dir, per suplir les mancances de l'ensenyament públic. Conseqüentment, l'ensenyament no es pot programar d'esquena als drets de les famílies i dels titulars. Perquè, efectivament, en la programació de la xarxa de centres regeix l'harmonització per a garantir el dret de tots a l'educació i els drets individuals d'alumnes, pares, mares i tutors legals, de manera que aquesta programació ha de fer-se tenint en compte l'oferta existent de centres públics i privats concertats i la demanda social. Amb subjecció a aquests principis, es regula el règim de concerts per als anys de durada de l'ensenyament gratuït.

Per tant, la conducta de l'Administració al voltant dels concerts educatius no pot estar dirigida per directrius d'eminent pes polític, sinó que ha de basar-se en la tutela al dret fonamental dels educands a rebre l'ensenyament bàsic obligatori de forma gratuïta, a la llibertat de creació de centres docents reconeguda constitucionalment i en el servei objectiu a l'interès públic que n'ha d'inspirar l'actuació. Per això els poders públics estan obligats a possibilitar l'exercici dels drets per part dels ciutadans. Cal subratllar que l'opció religiosa i moral és bàsica quan d'educació es tracta i, per tant, l'Administració no pot pretendre que aquesta expectativa dels pares pugui cobrir-se de qualsevol manera, o simplement desconeixent-la, per raons tan prosaiques com la del respecte d'uns contingents fixats en funció no de la demanda real dels pares, sinó de les preferències de l'Administració educativa per un determinat model d'escola. I per fer possible l'exercici d'aquests drets en totes les capes socials, amb un ensenyament obligatori i gratuït, és imprescindible el finançament en les mateixes condicions per part de les administracions educatives del Servei d'Educació de Catalunya. Perquè no es pot entendre la concessió d'una llibertat per part de l'Estat sense que, tot seguit, aquest proporcioni als ciutadans els mitjans necessaris per exercir-la plenament.

Una tutela de drets que també han de respectar els decrets que formen part de la potestat reglamentària de l'Administració i que estan completament subordinats als principis de constitucionalitat, legalitat i jerarquia normativa. La tècnica normativa emprada en la seva elaboració s'ha de regir per una sèrie d'actes reglats, que, de no respectar-se, provoquen la seva fallida, la seva il·legalitat, per la qual cosa no vinculen al ciutadà, en tant que són expulsats de l'ordenament.

En aquests moments, som testimonis d'actuacions de diferents agents del sistema educatiu que donen a entendre o pretenen indicar que existeix un 'nou' decret d'admissió d'alumnes que ja és d'aplicació. Davant d'aquestes situacions, hem d'actuar amb molta cautela i contundència. Com dèiem la setmana passada, una norma no és eficaç fins que no es publica al Diari oficial, i mai abans d'haver complert el seu règim d'elaboració i aprovació. La primera condició no s'ha produït. I, de la segona, només sabem per la premsa d'una previsió del Govern d'aprovar un nou decret d'admissió. Mentrestant, l'ordenament vigent és el que ja coneixem i que no és cap altre que el que s'ha estat aplicant en els darrers anys. Sota cap circumstància ningú, i molt menys l'autoritat

educativa, en pot exigir cap criteri, conducta o actuació que no sigui el regulat per l'actual normativa. Aquest 'nou' decret no existeixen aquest moment.

Apel·lem a la prudència dels agents que, per atribució normativa, han de vetllar pel compliment, en els centres docents i en els serveis educatius, de la normativa reguladora que afecti el seu funcionament, i assessorar, orientar i informar els sectors de la comunitat escolar en l'exercici dels seus drets i en el compliment de les seves obligacions. I també fem una crida a la saviesa i serenor dels membres de la nostra comunitat educativa, conscients d'estar immersos en una batalla ideològica en defensa de la llibertat d'ensenyament. En un Estat de Dret, en una societat democràtica, els drets inalienables dels pares respecte l'educació dels fills i la neutralitat de les institucions públiques que n'han de garantir l'exercici són principis fonamentals per al seu sosteniment.

No ens cansem de repetir-ho: aquesta batalla ideològica es guanyarà amb unitat, coneixement dels nostres drets bàsics i valentia per defensar-los davant partits i grups que busquen imposar un pensament únic a través del control de l'educació. Utilitzem aquestes eines en defensa del futur de la nostra societat, les nostres famílies i, el que és més important, dels nostres alumnes

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC	sec.urc@confer.es
	Director del CEVRE	sec.general@urc.cat
Olga M ^a Sánchez	Secretària auxiliar de l'URC i del CEVRE	urc.info@gmail.com
	Dilluns a divendres: 09.00 – 13.00	
Web	Unió de Religiosos de Catalunya	www.urc.cat
Facebook	Unió de Religiosos de Catalunya	www.facebook.com
Twitter	URC Unió Religiosos	@Religiosos.cat
Telèfon	933 024 367	

UNIÓN DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

sec.general@urc.cat / Secretaria: urc.info@gmail.com <http://www.urc.cat>